

РЕШЕНИЕ

№ 4808

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **13056** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ, вр. §127, ал.11, вр. ал.5 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ.

Образувано е по жалба на П. Х. Л. срещу отказ за узаконяване на незаконен строеж №РПД19-РД-56-10/21.05.2019 г. на Гл. архитект на район П., издаден на основание § 127, ал.5 от ПЗР на ЗИДЗУТ, на строеж „Пристройка на един и два етажа към съществуваща жилищна сграда, изградена в УПИ XVI-672, кв. 321, м. „Л. – к-с Б. шосе – 2 част“, с административен адрес [населено място], [улица]. Оспорващият счита направения отказ за незаконосъобразен, поради което иска отмяната му.

Ответникът Гл. архитект на район П., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. З., оспорва жалбата с твърдения за нейната неоснователност. Излага съображения, че отказът е законосъобразен на основание мотивите, подробно изложени в него. Претендира присъждането на разноски.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от административната преписка, както и адм. д. №923/2015 г. по описа на АССГ..

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че П. Л. е подал заявление с вх. № 9400-558/11.03.2013 г. до Главния архитект на район „П.“ за узаконяване на строеж „Пристройка на един и два етажа към съществуваща жилищна

сграда, изградена в УПИ XVI-672, кв. 321, м. „Л. – к-с Б. шосе – 2 част“, с административен адрес [населено място], [улица]. Към заявлението са били приложени и нотариално заверени декларации от три лица, в която заявяват, че строителството е извършено през 1997 г., както и документи във връзка със собствеността на имота. Издаден е Отказ за узаконяване № РД-09-50-13 / 04.06.2015 г., оспорен по реда на чл.216 ЗУТ и оставен в сила със Заповед № ДК-10-ЮЗР-163 / 13.10.2015 г. на Началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район. С Решение на ВАС, постановено по адм. д. №12338/2016 г. е отменена Заповед № ДК-10-ЮЗР-163/13.10.2014 г. на Началника на РДНСК-ЮЗР и Отказ за узаконяване № РД-09-50-13/04.06.2014 г. на Гл. архитект на район П. и преписката е върната на Гл. архитект на район П. за ново произнасяне по подаденото на 11.03.2013 г. искане за узаконяване.

Оспореният в настоящото производство отказ е постановен в изпълнение на съдебното решение на ВАС. В хода на съдебното производство е установено, че не е спазена разпоредбата на §127, ал.4 ПЗР на ЗИД на ЗУТ, която императивно изисква в едномесечен срок от постъпване на заявлението длъжностните лица от общинската администрация да съставят констативен акт (КА), за установяване на незаконното строителство, въз основа на който органът по ал.3 да изисква необходимите документи по чл. 144, като се определи и срок за представянето им. Отмененият отказ за узаконяване е позован на "съставен на място констативен акт № 9301-248 от 06.03.2013 г.", като са цитирани и констатациите в него, който носи дата отпреди подаването на заявлението за узаконяване. Този факт не е отчетен нито в административното, нито в съдебното оспорване на отказа, а условието за изготвяне на КА е поставено изрично в нормата, изисква се и определяне на срок за това, посочено е и значението му - в зависимост от констатациите, досежно вида и съответствието на строежа, следва да се представи от заявителя последващата документация.

В изпълнение на решението на ВАС на 12.07.2019 г. е съставен Констативен акт №РПД18-ВК91-2385 в отсъствието на заявителя. Констатирано е, че е изградена пристройка на един и два етажа към съществуваща едноетажна жилищна сграда; за нея не съществуват представени и одобрени инвестиционни проекти или други строителни книжа; едноетажната пристройка е изградена на уличната регулационна линия и на регулационната линия към УПИ XVII-671; двуетажната пристройка е също на регулационната линия към УПИ XVII-671, към която е изградена външна вита метална стълба; над двуетажната пристройка е оформена тераса, покрита с метална конструкция. Във връзка с тези констатации прието, че е налице незаконен строеж, като съставеният КА е основание за започване на административно производство по реда на §127, ал.2 ПЗР на ЗИД ЗУТ / чл.225а ЗУТ за узаконяване/премахване на строежа.КА е разгледан на заседание на РЕСУС, проведено на 17.09.2018 г., като видно от приложения Протокол №16 по т.5 от дневния ред е взето решение да бъдат внесени инвестиционни проекти с изследване и доказване на възможността за узаконяване и отговарящи на действащата нормативна база, като проектите да бъдат придружени нотариално заверено съгласие на собствениците на УПИ XVII-671. С писмо от 26.09.2018 г., получено на 06.10.2018 г. оспорваният е уведомен за решението, като му е определен 6 месечен срок за представяне на проектната разработка. От същия не се твърди в определения срок да са представяни исканите документи. Това е констатирано на заседание на РЕСУС, проведено на 22.04.2019 г.,

като видно от приложения Протокол №8 по т.7 от дневния ред е направено предложение на основание §127, ал.5 ЗУТ да се издаде мотивиран отказ. Процесният отказ е издаден на 21.05.2019 г., като мотив за издаването му е непредставяне на необходимите документи в определения срок.

Други доказателства по делото не са представени от страните. Представените с молба от 04.04.2020 г. доказателства, включително мотивирано предложение съдът намира за неотнормими към настоящия спор, тъй като касаят искане за издаване на виза за проектиране на гараж.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от адресат на акта, за когото същият е неблагоприятен и в законоустановения в разпоредбата на чл.215, ал.4 ЗУТ 14-дневен срок. Отказът за узаконяване на строеж по реда на §127 ПЗР на ЗИД на ЗУТ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.214, т.1 ЗУТ, подлежащ на обжалване и съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл.215 ЗУТ. За жалбоподателя, като подател на заявлението за издаване на акта, е налице правен интерес от оспорване на отказа. Жалбата му е подадена в срока по чл.214, т.1 ЗУТ, доколкото няма данни кога е получен оспореният акт от адресата му, като липсва и възражение за просрочие на жалбата.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е неоснователна.

Отказът е постановен по реда на §127, ал.5 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, от компетентния за това орган – Главния архитект на район „П.“, който съгласно §127, ал.5, вр. ал 3 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, вр. чл. 144, ал. 3, вр. с чл. 145 ЗУТ, одобрява или отказва да одобри инвестиционните проекти. Процесният отказ е издаден в предписаната в закона форма - мотивиран отказ съгласно § 127, ал. 5 от ЗИДЗУТ. Актът съдържа всички необходими реквизити съгласно чл.59, ал.2 от АПК, записано е наименованието на органа, адресата, фактическите и правни основания за неговото издаване, поради което не е налице порок във неговата форма.

В хода на производството съдът не установи да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до ограничаване на правото на защита и участие на оспорващия в производството пред административния орган. В изпълнение указанията на ВАС, дадени в отменителното решение, при новото произнасяне е съставен КА, въз основа на установеното в който на заявителя е определен срок за представяне на необходимите документи. Предвид това не е налице отменително основание по чл.146, т.3 от АПК, като указанията в отменителното решение са изпълнени от ответника.

Съдът счита, че заповедта е издадена и в съответствие на материалния закон и не противоречи на целта му, поради което не са налице и основанията по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Отказът за узаконяване е постановен на основание §127, ал.5 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, т.е. при неизпълнение на предвидената в закона процедура от страна на заявителя, без да е налице произнасяне по съществуващото на искането.

С разпоредбата на §127, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ е дадена още една възможност строежи по §184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ, бр. 65 от 2003 г.), т.е. извършени незаконно до влизане в сила на този закон, и незааявени за узаконяване, да бъдат узаконени по искане на собственика, ако са били допустими по разпоредбите, които са действали по времето, когато са извършени, или по действащите разпоредби съгласно

този закон. Производството по узаконяване на строежите започва по заявление от собственика до органа, който е издал или е следвало да издаде разрешението за строеж, подадено в едногодишен срок от влизането в сила на този. Такова е подадено от П. Л. с вх. № 9400-558 /11.03.2013 г. до Главния архитект на район П. за узаконяване на строеж „Пристройка на един и два етажа към съществуваща жилищна сграда, изградена в УПИ XVI-672, кв. 321, м. „Л. – к-с Б. шосе – 2 част“, с административен адрес [населено място], [улица]. Следователно същото е подадено в срок. В изпълнение на изискванията на ал.4 на §127 е установено незаконното сроителство, като органът по ал.3 изискал необходимите документи по чл.144 ЗУТ и е определил срок за представянето им. Безспорно се установи, че в определения 6-месечен срок такива не са представени от заявителя. Разпоредбата на ал.5 изрично предвижда, че при непредставяне на необходимите документи в определения срок органът по ал.3 издава мотивиран отказ, както е сторил и в настоящия случай. Следователно, достатъчно условие за постановяване на отказ за узаконяване е да не бъдат представени исканите от органа документи, които в случая са именно тези по ал.4 на §127 ., във връзка с чл.144 от ЗУТ - инвестиционни проекти, с изследване и доказване на възможността за узаконяване, както и нотариално заверено съгласие на собствениците на съседния имот, във връзка с възможността за узаконяване на строителството на регулационната линия с него.

След като е изпълнена горната процедура и не са представени необходимите и изискани документи и след изтичане на определения за това и достатъчен шестмесечен срок, за административния орган е било налице правното основание за издаване на отказа.

По изложените доводи съдът намира, че правилно е отказано узаконяването на строеж „Пристройка на един и два етажа към съществуваща жилищна сграда, изградена в УПИ XVI-672, кв. 321, м. „Л. – к-с Б. шосе – 2 част“, с административен адрес [населено място], [улица]. Следователно процесният акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на ръзноски за юрисконсултско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на спора следва да му бъде присъдено минималното възнаграждение за осъщественото процесуално представителство в размер на 100 лв., на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.144 АПК, в съответствие с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Х. Л. срещу Отказ за узаконяване на незаконен строеж №РПД19-РД-56-10/21.05.2019 г. на Гл. архитект на район П., издаден на основание § 127, ал.5 от ПЗР на ЗИДЗУТ, на строеж „Пристройка на един и два етажа към съществуваща жилищна сграда, изградена в УПИ XVI-672, кв. 321, м. „Л. – к-с Б. шосе – 2 част“, с административен адрес [населено място], [улица].

ОСЪЖДА П. Х. Л. от [населено място] да заплати на Столична община деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на

страните, на които на основание чл.138, АЛ.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: